

LEPO CVETJE – UREJENO OKOLJE

Pohvale in graje za Savsko naselje

Akcija »Lepo cvetje-urejeno okolje«, ki sta jo tako kot lani pripravila Turistično društvo Bežigrad (skupaj s Hortikulturnim društvom) in uredništvo Zbora občanov, se nagiba v drugo polovico. Tudi letos bomo objavili ugotovitve komisij, ki bodo obiskale vse krajevne skupnosti, prijavljene za tekmovalje in vse posameznike, ki vzorno skrbijo za urejeno in zdravo okolje. Pohvalili bomo, kar je dobrega in grajali, kar bi občani ali krajevne skupnosti morali še urediti, da bo naše okolje čisto in urejeno. To je letos še posebno pomembno, saj smo razglasili Leto varstva okolja.

Poglejmo, kaj je ugotovila komisija pri ogledu krajevne skupnosti Savsko naselje. Iz te krajevne skupnosti se na razpis ni prijavil nihče, prijavila se je le krajevna skupnost kot celotno naselje.

Splošen vtis je, da je letos naselje veliko manj nasmeteno kot lani in da je veliko več cvetja na oknih in balkonih. Le nekatere pomanjkljivosti še kazijo okolje. Posebne pohvale zaslužijo lastniki vrstnih hiš v Majaronovi 1, 3, 5, 9, 13, 15, 19,

stanovalci bloka ob Linhartovi ulici 96 in 104, stanovalci v Luize Pesjakove 13, 15, 17, 19, pa stanovalci v Fabijanijevi od številke 25 do 41 ter Koželjevi 18. Pohvale zaslužijo tudi Gradisovi dvojčki v Endliharjevi ulici, vrtec ob Luize Pesjakove, Cestno podjetje v Stolpniški ulici, stanovalci barak, ki lepo skrbijo za svoje okolje, ter stanovalci Linhartove 80 do 88, Topniške 43, Koželjeve 20 in stanovanjske hiše v Majke Jugovičev od 1 do 3.

Komisija pa je odkrila tudi vrsto pomanjkljivosti. Hišni svet Majaronove 2, 4, 6 bi moral prepovedati (z znakom) parkiranje avtomobilov pred blokom, lastnik z Majaronove 11 bi moral odstraniti embalažo in drugo navlako izpod balkona, osnovna šola Borisa Kidriča pa obnoviti rjavo ograjo ter popraviti polomljeno klop. Trgovska lokala Emona in Mercator nimata ustreznega prostora za embalažo, smetnjakov ni ali pa so premajhni, zato se nabirajo kupa smeti v grmovju okoli trgovine. Okolje stolpnice ob Linhartovi ulici je nasmeteno, večina korit za rože je praznih ali razbitih. Okolje kloška Dela ob

Linhartovi ulici je neugledno, pohojeno in nasmeteno, prav tako je tudi okolje balnišča Zarja. Polno smeti je tudi parkirišče komunalnega podjetja Žale ob Tomačevski cesti. Komisija predlaga, da se na obelisk pred vhomom v Gramozno jamo napiše spisek talcev, ki so bili ustreljeni v tej jami, saj vsak ne pozna tragičnih dogodkov, ki jih označuje to zgodovinsko obeležje iz NOV.

Komisija tudi ugotavlja, da je v naselju veliko polomljenih klopi in premalo košev za odpadke. Zelo opazno je, kateri hišni sveti so aktivni in kateri ne. Po mnenju komisije zaslužijo nagrade Stane Bremšak iz Majaronove 19, Majda Kocmur iz Majaronove 1, Julči Kosin iz Majaronove 9 in Franc Plevnik iz Majaronove 15. Ustrezno nagrado zaslužijo tudi stanovalci v barakah Cestnega podjetja v Stolpniški ulici.

Ondan sem nehote planil v naš zdravstveni dom – in začuda, bil je prazen, kot bi vanj padla bomba... Bil je namreč tako nenavadno prazen, tih in... da je bilo skoraj neverjetno.

Najprej sem pomislil, da se ga bodo vsak čas lotili pleskarji in čistilci, vendar sem se grdo zmotil. Vse namreč, česar ne počistijo snažilke, za njimi z navdušenjem postore sestre, zdravnice in zdravniki, ker jih je sram, da bi bolne in namišljeno bolne množice sprejemali kot na kakšni zamenjeni železniški postaji.

Ženska v recepciji me je komaj ošinila iznad »štrikanja« – ali kar je že imela v rokah, ko sem

In začuda: ta naš zdravstveni dom, ki je bil čez glavne počitnice dejavno organiziran od kleti do podstrehe – za čistilke ne vem – in ki dnevno običajno sprejme vsaj tisoč pravih in namišljenih bolnikov, simulantov, špekulantov in prepričanih izkoriščevalcev bolniškega staleža, je bil grozljivo prazen.

Je mojih 50.000 soobčanov in sokrajanov nenadoma ozdravelo, so jim popustile vse bolečine v zobeh, želodcih in jetrih? So medtem že vse postorili, kar je bilo za narediti v službah in postrani? To je in ostane uganka, zakaj zdravstveni dom že ve, kdaj pušča samo priprta vrata, zakaj tudi

SAJ NI RES, DA JE RES

Zdravje na počitnicah

skočil na stopnice. Pred zobnimi ambulanti globoka tišina in nikjer žive duše. Na slehernih vratih je bilo jasno in glasno zapisano, od kdaj do kdaj je kateri izmed dr. Zobarjev na morju. Hotel sem se že obrniti in odpeketai navzdol po stopnicah z grdo luknjo v enem srednjih zob, ko sem začutil za seboj prepil. Privršala je sestra, me ostro premerila od tal do temena ter me napadla: »Sprejemamo samo nujne primere...«

V hipu sem se prijel za neboleči zob in se grdo zlagal, da mi ni več do življenja in zdravstva nasploh, tako grozno da me boli zob. Naj mi je že verjela ali ne, po nekaj z zdravnico izmenjanih besedah, da ne bosta garali čez vse razumne meje, ker sta sami, sem bil lepoto odrešen...

snažilke, sestre in zdravniki so samo čisto navadni ljudje, ki odhajajo na dopust natanko tedaj kot vsi ostali ljudje, pardon pacienti, bolniki in ostali bolj ali manj stalni obiskovalci zdravstvenega doma, ki je zato tukaj, da ljudje v njem v vrstah, dolgih, bolj dolgih in še bolj dolgih čakajo na zdravje, bodrilno besedo, napotnico za specialista (da potem spet lahko čakajo) kak dan izrednega dopusta in podobne dobrine, ki so nam vsem zajamčene.

Tak je bil torej »moj« zdravstveni dom sredi letošnjih počitnic, zato pa je zdaj spet takšen in natanko tako oblegan, kot je bil poprej – in bo bržčas tudi poslej.

Namišljeni Bolnik

BEŽIGRAJSKI TABORNIKI

Šola življenja na gozdnih jasah

Savčani so taborili v Bohinju, Bičkovci v Podzemlju, skupaj pa so bili na Muti

Tudi letošnje počitnice so prinesle tabornikom težko pričakovano akcijo – taborjenje. Vedno znova se taborniki veselijo počitnic pod platnenimi strehami, zato se na svoje tabore že spomladi resno pripravljajo. Izberejo taborno vodstvo, sestavijo natančen program dela in že v maju začno pobirati tabornino. Vse te skrbne priprave so pripomogle k uspešno izvedenim taborjenjem.

Taborniki partizanskega Savskega odreda so šotore že devetlet zapored postavili v Bohinju. Taborili so v dveh izmenah in sicer medvedki in čebelice, torej tisti do 11. leta starosti, od 19. julija do 1. avgusta, tabornice in taborniki pa od 1. do 14. avgusta. V vsaki izmeni je bilo prek 60 članov odreda.

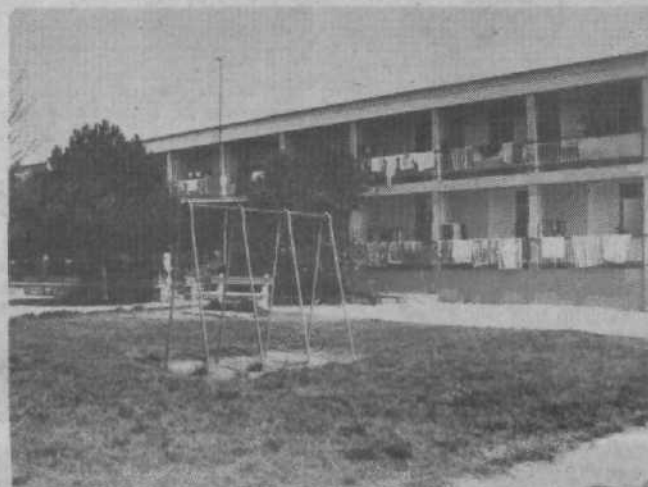
V sklopu taborniškega tabora so Savčani organizirali tudi tečaj gozdne šole, da bi tako pridobili nove vodniške kadre. Malo jim jo je zagodlo vreme, vendar so kljub temu začrtan program uspešno izvedli. Spoznavali so življenje v naravi, se urili v orientaciji in drugih panogah taborniškega mnogo-

boja ter pridno osvajali taborniške veščine. Tudi na izlete v okolico in seveda na taborni oženj ob večerih niso pozabili, zato jim je čas kar prehitro minil.

Pod platnene strehe so se med počitnicami preselili tudi taborniki partizanskega odreda Bičkova skala. Kot že nekaj let so spet taborili v Podzemlju ob Kolpi. Taborjenja se je udeležilo 70 članov in gotovo bodo tisti, ki so taborili prvič, še prišli.

Savčani in Bičkovci so se udeležili še ene pomembne akcije, 7. zleta slovenskih tabornikov na Muti pri Dravogradu. Na zletu z zanimivim in pestrim programom so se taborniki iz vse Slovenije predvsem spoznali med seboj, sklenili nova prijateljstva in izmenjali mnenja o delovnih izkušnjah. Ob slovesu so si zaželeli še več tako dobro organiziranih akcij, ki krepijo prijateljstvo med mladimi in prav gotovo povečujejo ugled taborniške organizacije.

MOJCA ŠUSTER

Tak je dom v Umagu: skrit sredi zelenja, pred njim velika travnata površina z igrali, miza za namizni tenis... Najbolj pogrešajo večji pokrit prostor, saj niti jesti ne morejo vsi skupaj, ampak eni v notranji, drugi pa v zunanji jedilnici. Brisače in kopalke morajo sušiti kar na balkonih, kar prav gotovo kazni viden doma.

800 OTROK V UMAGU

Dom premajhen – kaj pa zdaj?

Denarja zmanjkuje za organizacijo letovanj, kaj šele za razširitev doma – Potrebni je vsaj še 80 ležišč, povečanje kuhinje in pokritega dnevnega prostora

Počitniški dom občine Bežigrad v Umagu nudi vsako poletje prijetno sliko: le nekaj deset metrov od morske obale je drugi dom mladih Bežigradčanov, kjer preživljajo morda najlepše dni svojih počitnic. Dobra organizacija letovanj, odlična hrana, zmerne cene in ugodna lega doma, so že zdavnaj raznesli po občini dober glas o tem letovišču, tako da organizator letovanj občinska Zveza prijateljev mladine že nekaj let ne more več sprejeti na letovanje vseh, ki bi si to želeli.

Na obisku v Umagu smo se o tej problematiki pogovorili s predsednico kluba vzgojiteljev pri ZPM Mileno Gosnarjevo in z vodjo organizacije letovanj Vilijem Grebencem. Povedala sta, da bo v petih šolskih izmenah, 2 predšolskih in šoli v naravi letovalo v Umagu skoraj 800 otrok, s čimer so vse zmogljivosti doma polno zasedene.

»V 12 sobah imamo 120 postelj,« je povedala Darinka Butala, pedagoški vodja ene od izmen. »Vsi prostori pa niso najbolj primerni za bivanje otrok. Zlasti velja to za sobo s 16 ležišči, ki so jo prizidali pred leti. Ima namreč nizek lesen strop, postelje segajo do stro-

pa, tako da se otroci pogosto z glavami udarjajo obenj, tudi podi niso najbolj ustrezni, zato bi bila ta soba primerna kvečjemu za skladišče...«

Ostale sobe so v redu, zdaj imamo tudi nove garderobne omare, treba pa bo zamenjati še železne postelje. Sicer pa pri naši vsakodnevnih aktivnostih zelo pogrešamo večji pokrit prostor, kjer bi se lahko zbirali ob slabšem vremenu ali zvečer.

Sogovorniki so nam še povedali, da so problemi tudi z denarjem; interesna skupnost otroškega varstva je leta 1975 sicer namenila nekaj denarja za popravilo okenskih polken, obnovo fasade in kuhinje, vendar se zdaj spet ubadajo s problemom vzdrževanja doma.

»Gospodarjenje je slabo, denarja je dovolj le za organizacijo letovanj in honorar osebju, kaj več pa ne zmoremo,« so potožili. Čeprav so odgovorne interesne skupnosti iz svojih programov skoraj povsem črtale letovanja, pri Zvezi prijateljev mladine kljub temu razmišljajo o morebitni razširitvi. Možnosti je več: najbrž bo najbolj realna tista, po kateri bi uredili na travniku pred domom provizorij z okrog 80 posteljami; kuhinjo bi povečali tako, da bi podrli vmesno steno z

Lega je idealna, saj imajo do morja le nekaj deset metrov. Plaža pa je taka, da so z njo zadovoljni tudi neplavalci, ki se sprva še boje pregloboke vode. Letovanja ob morju mladi Bežigradčani najbrž ne bi zamenjali za letovanje na celini, zato je treba omogočiti tudi tistim, ki so letos zaradi pomanjkanja prostora ostali doma, da se naučijo lepote naše morja.

notranjo jedilnico, občutno pa bi se z majhnimi stroški lahko povečala tudi zunanja jedilnica. Ob vsem tem pa je vprašanje tudi prihodnost doma, saj namerava bujska občina po nekaterih informacijah tamkaj graditi hotele – če se bo to res zgodilo, bo treba pravočasno razmisliti o novi lokaciji za počitniški dom.

Dom je obiskal tudi predsednik občinske konference SZDL Joško Pirnar, ki je bil zelo zadovoljen z dobro organizacijo letovanj in življenjem v beži-

grajskem počitniškem domu. »Če se le da, moramo počitniško bazo razvijati, saj je zanimanje ogromno. Kot se širi občina, vsak dan imamo namreč več prebivalcev, moramo širiti tudi kapacitete doma, če želimo ohraniti enak odstotek otrok, ki letujejo. Očitno je, da bo treba urediti pokrite prostore za dejavnosti v slabem vremenu, še pred novo sezono pa moramo rešiti tudi problem rednega financiranja. Letovanja so postala aktivnost, ki je ne moremo več pogrešati.«

